

En la benedicció de la CREU DE MATAGALLS.

AL COMPANY DE VIATGE D. FELIP RICART
MARQUÈS DE SANTA ISABEL.

Com para-llamps sobre un castell de roca,
com arbre immens de centenaria soca,
del cim de Matagalls s' alsa la Creu
que, ab sa sombra de vida nos ampara
y atura 'ls llamps, que 'l Pare Etern prepara.
per castigar los crims del poble seu.

¡Oh Santa Creu ab sanch d' un Deu tenyida
siau pel pecador sombra de vida,
pel que sedeja saludable font.
Desde 'ls gegants turons d' aquesta serra,
vetllau per tots los homens de la terra,
tingau pietat de tots los fills del mon.

LO RECTOR DE LLERONA.

UNA FESTA MAJOR.

De nit.

..... Lo burgit creix progresivament.
Demunt las rojencas estoballas de bri, rubler-
tas de plats, ampollas, gots y altre eynam, fu-
mejan las escudellas de café que 'ls convidats
xarrupan, mastegant encara la última ametlla
to rada.

Sota la taula, dos gossos conillers, magres
com llibreta d' arrendaments, aprofitan 'ls
ossos, rossegons de pá y macarrons engomats
á las rejolas.

L' amo te allotjats 'l trompa y un clarinet
d' la orquesta forastera que toca al envelat, y
fan lo gasto de la taula, especialment lo clari-
net que no calla may.

Desde la seva entrada al regiment de Sabo-
ya, en aquell temps que 's cremavan gorras de
burots, y 's treyan las quintas per posar las
tersas, lo seu clarinet habia fet cosas increi-
bles, havent tocat una volta, y d' una sola cla-
rinetada tot lo carnaval de Venecia.

L' Antonieta, filla segona del amo de la ca-

sa, escolta embadalida y ab la boca oberta,
sens que la distreguin 'ls colps de genoll que
li dona 'l seu xicot, 'n Jaumet de can Riquer,
bon mosso, molta grapa, dret igual, afeitat de
pulseras, barret de palla de segul, camisa ab
caballs y ferraduras pintadas, corbata blava ab
pichs grochs com xinxons, calsas d' embut des
cansant la roba del cap ample sobre unas sa-
batas de tela blanca enfaixada ab tiras de
cuíro mostrejat, y treguent lo cap per la but-
xaca alta d' la americana, un mocador vermell
com una rosella, y d' la armilla una grossa ca-
dena de plata sostenint un mes gros medallón
ab sarrell de filigrana, que trompeja una in-
terminable faixa de seda.

Arriba l' hora de la serenata; tothom surt
de casa junt ab lo trompa y 'l clarinet, qu' en-
comanan 'ls seus instruments al ballet perque
'ls tragini junt ab las solfas, dos sacs d'
abrich, dos camisas de dormí, y una gavia ab
tres verdums qu' l' amo 'ls ha regalat.

Acabada la serenata al Alcalde, ahont s'
han tocat 'Ls Ratas, Lo Mantón de Manila y
'ls Patos, despres d' unas variacions de corne-
tí qu' espetega com un llampech, tothom fá
cap al envelat, que ja te encesas las espelmas
de las sevas nou arañas de vidra que reflexan
la llum en tots sentits, mentres degotallan so-
bre la catifa verdosenca, atrotinada y cansada
ja de las patinadas de molts festas majors.

Lo envelat desde fora sembla un problema
de forsas físicas ab tants pals, cordas, polít-
xas y banderolas de colors perduts y esblai-
mats com mitjas de barato á la segona renta-
da.

A la entrada y part de fora, la vellanera, la
taula del torrat y un *tutu limundimor* ahont se
veu la carretera de New-yorch á Tarrasa, y la
tia del qui mira.

Lo vestibul, ab las parets de roba de cotó
casi blanca, té á la dreta un restaurant ab ca-
rratells de ví, aiguardent, resolis, cocas y bu-
tifarras, y taulas á la esquerra ab jugadors de
bascambrilla y truch.

A la entrada del saló de ball, un home ab
un garrot y la cara vermella, prenent las pape-
letes del sarau.

La sala del ball com primer terme y darrera
de dos renglas de cadiras de boga, numeradas